

به نام یزدان پاک

انجمن کوهنوردی دانشجویان دانشگاه تهران

عنوان برنامه : صعود به قله میان سه چال

تاریخ اجرا : ۱/۳ تا ۱۳۸۵/۱/۷

منطقه: کلاردشت - رودبارک - منطقه تخت سلیمان - یخچال علم چال - قله میان سه چال

زمان اجرای برنامه : ۱/۳ تا ۱۳۸۵/۱/۷

مبدأ: رودبارک - دوراهی بریر (گوسفند سرای بریر) نفرات شرکت کننده: ۴ نفر

سرپرست: معصومه حقیقی راهنما: محمد رهبری امدادگر: تمام افراد تیم! عکاس: ایمان آذیش گزارش نویس: غلامرضا فتحی شیوه رسیدن به منطقه: حرکت از تهران به سمت مرزن آباد - جاده چالوس - مرزن آباد - کلاردشت - رودبارک - دو راهی بریر فاصله زمانی حرکت از تهران تا مبدأ صعود: حدوداً ۵ ساعت تا رودبارک - حدود ۱ ساعت تا دو راهی بریر . میزان جاده خاکی: جاده رودبارک تا دو راهی بریر دارای بخش هایی خاکی است که ماشین های شاستی بلند می توانند در آن تردد کنند.

وضعیت پناهگاه های منطقه: جان پناه سرچال در ابتدای یخچال های منطقه قرار دارد که ظرفیت حدود ۴۰ نفر را دارا می باشد. در زمستان نیز قابل استفاده می باشد. تخت های فلزی در این جان پناه قرار دارد. پناهگاه در ارتفاع حدود ۳۹۰۰ متری قرار گرفته است. پناهگاه مخروبه ای نیز در کف یخچال علم چال قرار دارد که غیر قابل استفاده می باشد.

وضعیت چشمه های منطقه: آب در منطقه در زمستان از آب کردن برف ها تامین می شود. در تابستان کنار پناهگاه سرچال آب موجود است. در کف یخچال نیز از آب برف های آب شده و جاری در کف یخچال می توان استفاده کرد.

مسیر صعود: مسیر صعود قله میان سه چال از گردنه شانه کوه و از طریق خط الراس شانه کوه - میان سه چال است.

میزان برف در زمستان: در کف یخچال تا چندین متر. در مسیر صعود تا یخچال تا حدود ۲ متر .

وضعیت آنتن دهی تلفن همراه: در پناهگاه سرچال آنتن دهی دارد. در گردنه شانه کوه آنتن دهی وجود دارد. در یخچال علم چال آنتی دهی وجود ندارد.

(عکس: احسان جنتی، شهریور ۱۳۸۴)

نمایی از منطقه تخت سلیمان و قله آن

وسایل شخصی لازم برای اجرای برنامه :

۱. کارت بیمه ورزشی !
۲. کفش مناسب (کفش دوپوش)
۳. کیسه خواب مناسب (حداقل تا دمای ۲۵- درجه توانایی تحمل سرما را داشته باشد)
۴. زیرانداز مناسب (سبک و با ضخامت مناسب به عنوان عایق سرما)
۵. کمکهای اولیه و داروهای شخصی
۶. کوله (حداقل ۶۰ لیتر حجم)
۷. لباس مناسب (در لایه های مختلف و جنس مناسب)
۸. شلوار و بالاپوش ضد آب و قابل تنفس (مانند پوشش های تولید شده با گورتکس)
۹. آب (دست کم ۱،۵ لیتر)
۱۰. کلاه آفتابی و عینک آفتابی مناسب (عینک طوفان الزامی است)
۱۱. کرم ضد آفتاب
۱۲. باتوم کوهنوردی
۱۳. تغذیه و تنقلات پر انرژی (به تعداد روز ها و در وعده های متناوب)
۱۴. دستکش پلار و دستکش ضد آب
۱۵. کلاه پشمی
۱۶. جوراب اضافه مناسب (ترجیحا از جنس و بافتی که سریع خشک شود مانند coolmax و therrmolite)
۱۷. چراغ پیشانی با باتری اضافی مناسب (ترجیحا آلکالاین یا لیتوم) و شمع (از نوعی که به آرامی بسوزد و سریع تمام نشود)
۱۸. کبریت (یا فندک ضد آب شده) ، لیوان ، کارد، نخ و سوزن و ...
۱۹. وسایل نظافت شخصی (مسواک ، خمیردندان ، صابون، دستمال کاغذی و ...)
۲۰. قطب نما و سوت
۲۱. طناب انفرادی
۲۲. کلنگ

وسایل گروهی مورد نیاز:

۱. چادر مناسب (طراحی شده برای مقاومت در برابر بار برف و باد شدید)
۲. برخی تجهیزات کمکهای اولیه تیمی
۳. اجاق گاز و کپسول مناسب (ترجیحا مخلوط گاز بوتان و پروپان تا در هوای سرد یخ نزنند)
۴. Gps و نقشه ها و کروکی مناسب از منطقه
۵. ظرف مناسب برای آب کردن برف و تهیه سوپ !!

(عکس : ایمان آدیش)

پناهگاه سرچال و قله میان سه چال

درباره این برنامه: برنامه صعود به قله میان سه چال در تقویم شش ماه دوم سال ۱۳۸۴ انجمن به عنوان مهمترین برنامه تقویم انتخاب شده بود. برای اجرای مناسب این برنامه پیش برنامه های متعددی اجرا شد. از جمله آنها خط الراس سرچال - برج، صعود قله دماوند از مسیر جنوبی، صعود قله کهار، صعود قله الوند و برنامه بازآموزی یخ و برف (کار با کرامپون) و دو صعود شبانه به قله توچال. این برنامه ها با اهداف متفاوتی در تقویم آماده سازی قرار گرفتند تا تیم و نفرات آن علاوه بر هماهنگی و آشنایی با یکدیگر و نیز ارزیابی تجهیزات خود، توان و میزان استقامت خود را نیز در برنامه ها بسنجند. برای اجرای این برنامه ۲ عدد چادر مناسب با مارک The North Face تهیه شد.

اجرای این برنامه همزمان با برنامه شیرکوه در روزهای ۱۸ تا ۲۳ بهمن ماه برنامه ریزی شد. اما به دلیل هوای نامناسب در آن تاریخ به تعویق افتاد. اجرای برنامه متأسفانه در اسفند ماه هم برای تیم مقدور نشد و در نهایت اجرای آن به تعطیلات سال نو موکول شد. در این تاریخ چند تن از اعضای تیم که در برنامه های آماده سازی شرکت کرده بودند نتوانستند در برنامه شرکت نمایند و در نهایت ۶ نفر برای برنامه اعلام آمادگی کردند که ۴ نفر در روز پنج شنبه ۱۳۸۵/۱/۳ در ترمینال غرب حاضر شدند. این برنامه با هزینه شخصی نفرات تیم و همکاری شورای سال جدید با تجهیزات انجمن اجرا شد.

شرح برنامه: برنامه روز پنج شنبه ساعت ۸ صبح از ترمینال غرب به مقصد کلاردشت آغاز شد. ساعت ۱۲:۳۰ به کلاردشت رسیدیم. ساعت ۱۴ در قرارگاه فدراسیون در رودبارک بودیم. به علت وجود یک خانم در تیم مسئول قرارگاه به ما اجازه استفاده از امکانات شب مانی در قرارگاه (حتی در محوطه آن) را نداد. به ناچار ساعت ۱۶ به سمت دو راهی بریر حرکت کردیم و ساعت ۱۸ چادرمان را در دو راهی برپا نمودیم و شب اول برنامه را در آنجا سپری نمودیم. تا نیمه های شب بارش باران ادامه داشت. روز جمعه ساعت ۶:۳۰ بعد از جم کردن چادرها به سمت پناهگاه سرچال حرکت نمودیم. وزن کوله ها حدود ۱۵ کیلوگرم بود. مسیر صعود تا کشتی سنگ متفاوت از مسیر تابستانه بود. پاکوب مناسبی در پاییز سال ۱۳۸۴ در این بخش مسیر ایجاد شده بود. حدود ساعت ۹:۳۰ به کشتی سنگ رسیدیم و بعد از استراحت کوتاهی به سمت سرچال ادامه مسیر دادیم. تا کشتی سنگ برف منطقه آب شده بود و برفکوبی از کشتی سنگ شروع شد. یک تیم که از ما جلوتر بود در منطقه حضور داشت. مسیر به دلیل برفی که تازه باریده حدود برفکوبی سبکی داشت. برف های قبلی یخ زده و سفت شده بودند و در بیشترین حالت حدود ۵۰ تا ۶۰ سانتیمتر برفکوبی داشتیم. حدود ساعت ۱:۱۵ دقیقه به پناهگاه رسیدیم و تصمیم گرفتیم شب را در پناهگاه بمانیم.

عکسی به یادگار با آقای نوری که در منطقه حضور داشتند.

از راست: غلامرضا فتحی، محمد رهبری، ایمان آدیش، معصومه حقیقی

روز سوم: صبح زود بعد از صرف صبحانه حدود ساعت ۶:۳۰ صبح از پناهگاه به سمت یخچال علم چال و به مقصد پناهگاه کف یخچال حرکت کردیم. مسیر برفکوبی متوسطی داشت (حدود ۵۰ سانتیمتر) و دمای هوا در سردترین زمان حدود ۲ درجه بالای صفر بود. حدود ساعت ۹:۱۵ به پناهگاه رسیدیم. حجم برف منطقه غیر قابل تصور بود. تقریباً تمام علم چال زیر برف بود. سنگ‌های بزرگی که در تابستان مشکلات زیادی برای تردد در کف علم چال ایجاد می‌کردند اکنون زیر برف بودند. تنها حدود ۱۰ سنگ در کف علم چال قابل شمارش بود. حدود ساعت ۱۲ چادر را در کنار پناهگاه برپا کردیم.

دیواره شمالی علم کوه از محل کمپ (عکس: ایمان آذیش)

گرده آلمان‌ها و قله شانه کوه (عکس: ایمان آذیش)

بعد از برپایی چادر و کمی استراحت حدود ساعت ۱۳ به سمت قله میان سه چال حرکت کردیم و بعد از حدود ۲ ساعت صعود از طریق گردنه شانه کوه و خط الراس شانه کوه - میان سه چال به قله رسیدیم. ۸ تا ۱۰ متر آخر زیر قله دست به سنگ داشت که به علت یخ زدن بخش های از مسیر کمی زمان برد و احتیاج به دقت و تمرکز زیادی داشت.

(عکس: ایمان آذیش)

دست به سنگ های زیر قله میان سه چال

بر روی قله میان سه چال

بعد از صعود قله با تصمیم سرپرست دقیقاً از شیب تند زیر قله به سمت کف علم چال حرکت کردیم. این مسیر در شرایط زمستانی مسیر مناسبی برای فرود نیست اما به دلیل حجم برف کمی که بر روی این شیب در زمان اجرای برنامه وجود داشت این مسیر انتخاب شد.

قله میان سه چال و مسیر فرود تیم

قله چالون

بعد از صعود قله و برگشت به کف علم چال و محکم نمودن حمایت های چادر شب را در کف علم چال به صبح رساندیم. دمای هوا در سردترین شرایط به حدود ۱۵ درجه زیر صفر رسید.

روز چهارم به سمت دیواره حرکت کردیم و با توجه به مساعد بودن هوا حدود ۱ ساعت زیر دیواره ماندیم. سپس به سمت پناهگاه حرکت نمودیم و حدود ساعت ۲ بعد از ظهر به پناهگاه سرچال رسیدیم. تقریباً از حدود ساعت ۳ هوا خراب شد. برنامه ما برای روز بعد صعود قله تخت سلیمان بود.

دیواره شمالی علم کوه

پناهگاه سرچال و هوای نامناسب روز چهارم

بخشی از مواد غذایی مورد استفاده در برنامه

هوا در روز پنجم برنامه مناسب نبود. باد تند و مه منطقه را پوشانده بود. به تصمیم سرپرست صعود به قله تخت سلیمان لغو شد و حدود ساعت ۸ صبح بعد از ۲ ساعت انتظار برای بهتر شدن هوا به سمت رودبارک حرکت کردیم. ساعت حدود ۱۲ به دوراهی و حدود ۱ به رودبارک رسیدیم. به علت نشست پایه یکی از پل ها در جاده چالوس و مسدود شدن راه روز ششم به سمت تهران از طریق جاده هزار حرکت کردیم و برنامه ساعت ۲ بامداد روز ۱۳۸۵/۱/۹ به پایان رسید.

نکات مهم این برنامه:

هزینه برنامه حدود ۳۰۰۰۰ تومان برای هرنفر شد. اعتماد به وجود یک دوربین در برنامه اشتباه بزرگی بود. تنها دوربین برنامه در روز اول خراب شد و تمام عکس ها با موبایل گرفته شد. مواد غذایی برنامه مناسب تهیه نشده بود. با توجه به اینکه برنامه چند روز و در ارتفاع بالا اجرا می شود غذاهایی که ذائقه را تحریک کند در چنین برنامه هایی الزامی است. در برنامه ما تنها به ماندگاری مواد غذایی و انرژی آنها تاکید شده بود. شکلات های Snikers از روز دوم یخ زدند و غیر قابل استفاده شدند. رسیدن به یک جمع بندی مناسب برای این مواد غذایی این برنامه در پیش برنامه ها الزامی بود که متأسفانه انجام نشد.

در این برنامه که برای چند روز و منطقه ای دور افتاده که هیچ تیمی هم در منطقه حضور نداشت اجرا می شد، همکاری تیمی، نظم و سرپرستی صحیح بسیار مهم بود که خوشبختانه این اتفاق افتاد. شناخت متقابل اعضای تیم از روحیات فردی خود و هم تیمی ها در چنین برنامه هایی که به مدت طولانی و در شرایط نامتعادل جوی برگزار می شود بسیار تعیین کننده است. بجز در برخی موارد جزئی بین سرپرست و نفرات تیم هماهنگی کامل وجود داشت که از دلایل موفقیت این برنامه بود.

به همراه داشتن چادر مناسب که توانایی تحمل بار ناشی از باد را داشته باشد در این برنامه الزامی بود.

پیگیری و تماس هم تیمی ها در تهران و کلاردشت نیز در افزایش روحیه تیم بسیار موثر بود.

با تشکر از تمامی کسانی که شرایط اجرای این برنامه را فراهم آوردند و به امید اجرای برنامه های ارزنده تر توسط انجمن در این منطقه.